1e Jaargang, nummer 1, 5 januari 2025

DE NIEUWE DOLEANTIE

Blad van het Instituut voor Calvinistische Studiën, zusterblad van de bladen Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

In dit nummer : Calvijn's bijbelverklaring, en De Kracht van God's Tranen (1994)

CALVIJN'S BIJBELVERKLARING

David wordt Ahn genoemd veelal in de nieuwe bijbel. Dat is zijn Orionse naam, komende uit de Orionse mythologie die aan de oude bijbel vooraf ging. Ahn is een beeld van de overwinning over het vlees.

Noach kreeg het geestelijke jachtsbevel in Genesis 9:3-6. Dat was een strijd tegen het zondige vlees, niet tegen vlees en bloed op zich. Beunhazen hebben dit verletterlijkt.

Noach moest tot Ahn worden, tot overwinnaar over het vlees.

In de Aramese grondtekst van de oude bijbel staat er in vers 6 dat er absoluut van niemand bloed vergoten mag worden. Het verbond is ook met de dieren gesloten.

In de nieuwe doleantie moet Kuyper verdiept worden tot de kersteniaanse en steenblokkiaanse lijnen. Het moet de verschrikkelijke kloof tussen Kuyper en Kersten overbruggen.

In zijn artikel 'Donkere Dagen' (Saambinder, 11/6/1925) stelde Kersten dat men zich aan het verharden was tegen de oordelen des Heeren, dat de wereld steeds brutaler werd in het zondigen, en dat de kerk in slaap was gezonken. Hij noemde het een grote tragiek.

Zowel Calvijn als Ledeboer wezen erop dat de verkiezing zowel door Abraham moet als door Jakob. De verkiezing is tweeledig. Abraham ging door zijn geloof in, en Jakob door zijn strijd. Ledeboer wees erop dat als we niet als Jakob aan de Heere hangen, dan worden we weggespoeld. Geloof en strijd, en leer van des Heeren tijd. Het is niet zomaar genade of werken op zich. Men moet des Heeren worden geleid.

Calvijn stelde dat zodra de mens met de geheimenissen van God naar willekeur handelen, dan wordt het een goochelspel van nabootsing, omdat de bandeloosheid geen grenzen kent. (Verkl. Markus 7:32)

We hebben te maken met de tijdgeest van buitensporige en buitenproportionele genade die de geboden des Heeren wil uitschakelen, opdat de mens vrij spel heeft. Deze lijnen lopen dwars door de gereformeerde stadia heen. Het misbruiken van genade is het misbruiken van God die de genade heeft ingeperkt door strenge leerregels.

De gereformeerde oudvaderen waren veelal met deze leerregels omtrend de genade bewapend, maar door de moderniseringen is het steeds meer vervlakt en voorwerpelijk geworden.

Wat liggen er een heerlijke bronnen in het werk van Calvijn, ik kan het niet genoeg benadrukken, maar wel moeten we beseffen dat deze bronnen bewaakt worden door slangen, die zich ook in het werk van Calvijn bevinden, met name in de Institutie.

Calvijn waarschuwt tegen het overmoedige vertrouwen, het oververtrouwen, oftewel het vertrouwen dat niet getemperd is door ootmoed, het aanmatigende vertrouwen. (Verkl. Mattheus 15:28) We kunnen stellen dat het oververtrouwen de weg is geweest tot de overgenade, de hypergenade, die veel heerst in de lichtere kerken. Calvijn noemt het een gebrek aan nederigheid, het valselijk toeeigenen. Er is in de leer van Calvijn zeker plaats voor genade, die zeker niet door het vlees verdiend kan worden, maar de ware genade is een ander soort loon. Dat loon heeft niet met de werken op zich te maken, maar met het 'wanneer'. Hieraan zijn zowel genade als werken onderworpen, aan de tijden des Heeren. Het wel of niet werken, als het door de Heere is ingegeven, wordt door de Heere beloond, in de leer van Calvijn. Zij die door de Heere geleid worden worden daarvoor beloond, niet zomaar wanneer er te pas en te onpas goede werken worden gedaan. Des Heeren leiding strijdt dus tegen de willekeur der mensen.

Calvijn noemt de overberoeming van het volk dat zich van alles aanmatigd door genade pure ondankbaarheid. Ze zijn niet nederig, willen het grote en verachten het kleine. De overgenade die vandaag de dag in de kerk heerst is gevaarlijke opgeblazenheid. Het is bedrog. Calvijn heeft er zwaar tegen gewaarschuwd. De jonge Calvijn, van de Institutie, zat nog diep verstrikt in de uitwassen van genade, en de uitwassen van de uitverkiezing, maar in zijn verklaringen van de bijbel zet hij dit min of meer recht, ook al zijn de leerstellingen van de Institutie altijd bij hem gebleven. Dat zat te diep ingebakken. Hij laat ook de andere kant

er van zien, en vandaar dat hij ook aan zijn hoorders de opdracht gaf om met de Institutie ook zijn bijbelverklaring te lezen. Daar laat hij de diepte zien van de Institutie. De Institutie vindt hij verder een goede beveiliging tegen mogelijke inmeng van het vleselijke. Hij geeft zijn geheimen niet zomaar prijs. Als je alleen teert op de Institutie, dan zet het je op het verkeerde been. Het is een raadsel wat verklaart wordt in de bijbelverklaringen. Daar haalt Calvijn alles uit de kast. Hij beoefent dialectische theologie, zoals de oude bijbel dat ook doet, en de nieuwe bijbel trouwens ook. Hij is tegenstrijdig voor een reden : niet door het vleselijke, maar wel door het geestelijke.

Calvijn laat zien dat toen de heidense vrouw door God werd afgewezen er door haar nederige geloof toch toegang was. God kan dus zeker ook verbeden worden. God kan omdraaien. Dat is ook een belangrijke les voor hen die beweren dat er geen weg is uit de hel, een valse leer die velen in psychiatrische klinieken heeft laten gaan. De gereformeerde oudvaderen lieten ook een geheel andere kant zien. Calvijn stelde zich ook voorzichtig op met al te krasse en definitieve uitspraken omtrend dit onderwerp. Hij wees er op dat het aan God was, en dat het een dichterlijk geheimenis was, en dat de mensen het niet moesten verknallen door overmatige nieuwsgierigheid, want dan zouden ze in gebeuzel terecht komen. Wel deed hij niets af aan de ernst van het onderwerp.

Door het geloof vond de heidense vrouw een kleine opening, en was God bereid haar alles te geven waar ze om vroeg. God kan dus zo ineens omslaan. God is niet overmatig hard en onbeweegbaar. Het is zeer zeker misbruik van God's naam als men God voorstelt als een onverschillige en onbuigzame sadist. De oude bijbel laat zien dat God ook berouw kan hebben.

Calvijn stelt dat God altijd bereid is onze wensen te vervullen zolang het overeenkomt met geestelijke doeltreffendheid. We zagen dat de heidense vrouw niet zomaar geloof vertoonde, maar zelfvernedering, en dat God hieraan tegemoet kwam. Het geloof waar Jezus over sprak was dus in een veel groter verband dan zomaar historisch geloof of eenvoudig geloof.

Calvijn noemt geloof door nederigheid werkend, wat erop neerkomt dat men zich laat leiden door de Heere om de nodige werken te doen. Geloof zonder werken is immers dood. Het is niet zomaar trouw, maar gevoeligheid voor de roeping des Heeren. Deze gevoeligheid onderscheid de werktijden en rusttijden des Heeren.

De heidense vrouw kwam tot iets van de genade, omdat ze de diepte zag in de woorden van Jezus, en niet zomaar er tegenin ging. Ze werkte dus met het Woord. Ze paste het op een creatieve wijze toe op haar eigen leven, wat vervolgens werd beloond door Jezus. Dat laat ook zien dat we creatief mogen en moeten omgaan met de oude bijbel, en dat we het niet te star en oppervlakkig, niet te rechtlijnig mogen maken.

Zo komen we in de diepere spelonken van het werk van Calvijn, tot de bronnen. Calvijn stelt dat we niet zomaar mogen aanrotzooien met de woorden des Heeren, dat we het niet naar willekeur mogen gebruiken, maar dat we ons moeten openstellen voor de leiding des Heeren, die alleen tot de nederigen komt. Wij mogen de oude bijbel niet overmoedig en eigenmachtig gebruiken. In de leer van Calvijn is gevoeligheid beter dan vertrouwen. De nederigheid ligt erin dat men dankbaar is met het kleine. Men heeft niet veel hemel nodig. Jezus noemde het groot geloof toen de heidense vrouw toonde dat ze geloof had voor het kleine, voor het minste.

We hebben niet veel nodig. Het leven is niet in het vele, maar in het minste. Het is een enge poort, en het gaat over een smal pad. Je grote dromen moet je ervoor laten varen. Het meeste wat je hebt en bent moet je ervoor inleveren.

Eerst zegt Jezus dus 'nee', en daarna 'ja'. De woorden van Jezus zijn dus ook een beproeving. Het gaat erom hoe we met deze woorden omgaan. God is bereid om aan ons tegemoet te komen.

Calvijn noemt het een beproeving. De heidense vrouw wilde eerst alles nemen, en daarom werd zij door Jezus afgewezen. Zij benaderde Jezus eerst door het vleselijke. Toen deed Jezus een beroep op het geestelijke, en omdat ze zich vernederde gaf hij haar toch een kleine opening. Calvijn stelt dat de Joden daarentegen het om niet hadden ontvangen, maar degenen die er reikhalzend naar uitkeken van zich wegstootten. We zien dat ook in de kerken, dat ze veelal te hard en afwijzend zijn geworden naar de andersdenkenden. Calvijn noemt het als een waarschuwing. Wij moeten meer flexibel zijn zoals Jezus, ook al moest er aan bepaalde geestelijke eisen voldaan worden, want alleen door nederig geloof was er toegang tot het minste. (Verkl. Mattheus 15:26)

Calvijn stelde dat de heidense vrouw hardnekkig was in haar strijd, dat ze zich niet liet wegsturen door God, dat ze zich vasthield aan haar hoop. Ook Jakob wilde de Heere niet zomaar laten gaan op Pniël. 'Ik laat U niet gaan, tenzij gij mij zegent.' Dat soort strijdend geloof wordt door God tegemoet gekomen. Wij moeten vasthoudend zijn in ons geloof, en ons niet laten afschepen, zelfs niet door Jezus. Wij moeten worstelen met den Heere. De heidense vrouw liet zich door Jezus niet afschrikken toen hij haar afwees, en Jezus had grote bewondering voor haar, voor deze strijdende amazone. Calvijn noemt deze houding het ware geloof. (Verkl. Mattheus 15:25)

Calvijn noemt het een bepaalde tijd des Heeren, een bepaalde bedeling, waardoor de Jezus zo reageerde. We zien dan dat God soms toch uitzonderingen kan maken. Het gebeurt in het samenspel tussen God en mens. God kan zich door mensen laten inspireren, en kan door mensen van gedachten veranderd worden. Wel moet het in overeenstemming zijn met de hogere en verborgen plannen des Heeren. Calvijn laat God in verschillende lagen zien, en zo ook de mens. Het is een heel ingewikkeld systeem van variabelen en constanten. Daarom is het ook niet calvinistisch om al te precies te zijn of al te rekkelijk, want dat is de natuur van Calvijn niet, alhoewel hij ook in sommige dingen vast was geraakt en niet vrij is geweest van heerszucht, die heel ver kon gaan. Calvijn was dus zeker niet onfeilbaar, maar had ook zijn vleselijke kanten. Het was een hoogbegaafde man maar ook met gevaarlijke extremistische trekjes, en daarom dient hij ook op een veilige afstand gehouden te worden, maar kennis van zijn werk is zeker van belang. Hij was te belangrijk en te centraal voor de reformatie om zomaar weg te kieperen. Dat hij een dark side had was bekend, en doet daar niets aan af. Ook zijn woorden kunnen diepte gegeven worden. Dat heeft hij soms ook zelf al gedaan. Hij stierf jong. Hij was nog niet klaar. Zijn werk moet voortgezet worden, en in de juiste banen worden geleid. Het visserisme is het gezuiverde calvinisme. Dat is wat de nieuwe doleantie is. We passen daarbij op voor al te losbollig neo-calvinisme, zoals voorkwam in de Kuyper-beweging. Vandaar dat het motto is : Van Kuyper tot Kersten, en van Kersten tot Steenblok, en zo komen we terug bij Calvijn, en kunnen we het werk van Calvijn verdiepen.

Calvijn had zelf ook nog te strijden met de voorwerpelijke Jezus. Hij gaf ook toe dat zoiets bestond. Hij noemde het de Jezus-voor-de-sier. Het was een ijdele Jezus.

Calvijn noemt het belang van de Jezus verhalen, maar hij noemt Jezus dubbelzinnig. Jezus kwam niet direct tegemoet aan de verzuchtingen en gebeden, maar zweeg, omdat hij een beroep wilde doen op de ijver van de heidense vrouw. Calvijn stelt dat we dit ook op onszelf moeten toepassen. God houdt zich soms stil, omdat hij onze ijver wil aanwakkeren, het geloof wil doen opwellen in ons. Kleine zaadjes dragen diepe vruchten. (Verkl. Mattheus 15:23)

In de leer van Calvijn is het ware geloof altijd voortkomend vanuit het Woord, en uit de ware grondbeginselen ontkiemd, en altijd geschakeld met enige kennis. Geen geloof zonder kennis. (Verkl. Mattheus 15:22)

Dit ware geloof werd opgetekend in het verhaal van de Kananese vrouw, stelt Calvijn. Calvijn stelt dat de barmhartigheid van God door het verhaal werd getoond. Jezus moest zich allereerst houden aan de grenzen die hem waren opgelegd. Hij kon niet doen wat hij menselijkerwijze wilde. Calvijn liet zien dat er een bepaalde spanning was tussen God’s Wil en God’s verborgen raadsbesluit. Soms streden die twee lagen tegen elkaar. Zo was dat ook in het leven van Jezus, en ook mensen bestonden uit verschillende lagen waarvoor verschillende leerregels golden. Het is een heel ingewikkeld schakelsysteem. Het is afhankelijk aan allerlei factoren en aan de tijden des Heeren.

Ik had een droom dat het oorlog was. Ik was ook soldaat en moest ook in de oorlog vechten. Het was tegen de hypergenade, de overgenade, een virus waar Calvijn deels ook aan leed of wat hem zijn hele leven probeerde aan te kleven. Het was een vreemd volk, met een zwaarlippige en loslippige tongval. Ze zeiden de meest verschrikkelijke dingen, als een gedeformeerde midden oostelijke secte. Ik was achter het ouderlijk huis gekomen, waar het veel bosrijker was, natuurrijker, en het viel me op dat het ouderlijk huis veel groter was. Ik was verwond en had een schuilplaats nodig. Ook de ingang was aan een andere kant. Ik zag daar het zusje, die weer heel klein was, en ze was verkleed als clowntje. Ook de vader was daar die direct heel gastvrij was. Het waren niet de daadwerkelijke en voorwerpelijke vormen van vader en zusje, maar het waren zekere calvinistische principes. Er stonden overal stoelen en tafeltjes, en het was er heel feestelijk. De vader zag er ook feestelijk uit. Ik had hem daarvóór nog wat gestuurd, waar hij heel blij mee was. Hij was heel vriendelijk en nam mij naar binnen. Toen ik begon wakker te worden zag ik een groot beeld van een flamingo staan op de vensterbank aan de voorkant.

DE KRACHT VAN GOD’S TRANEN (1994)

Weer een belangrijk artikel over het plaatsvervangend-lijden: de ware liefde en de weg naar het hart van God.

Een belangrijke boodschap voor de gemeente van Christus.

In deze serie :

* Soldaten van de liefde

* Het hulpgeroep van de liefde

* De kracht van het grootste kruis

Soldaten van de liefde

De Bijbel zegt: 'Wij weten dat wij overgegaan zijn uit de dood in het leven, omdat wij de broeders liefhebben. Wie niet liefheeft blijft in de dood'. (1 Joh. 3:14) We zien hier dat het van levensbelang is dat wij gaan leren liefhebben. De liefde is de Brug naar het Eeuwige Leven met God. 'Wij hebben

lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad'. (1 Joh. 4:19) Als we de Liefde willen gaan verspreiden, zullen we eerst die Liefde moeten gaan ontmoeten en leren kennen. We moeten weten om welke Liefde het gaat:

1. De mede-strijdende liefde

> 'Hieraan hebben wij de Liefde leren kennen, dat Hij zijn leven voor ons heeft ingezet; ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten'. (1 Joh. 4:16)

2. De mede-lijdende liefde

> 'Wie nu in de wereld een bestaan heeft en zijn broeder gebrek ziet lijden, maar zijn binnenste voor hem toesluit, hoe blijft de Liefde Gods in hem ? (1 Joh. 4:17)

Een ware soldaat van God vecht voor z'n volk tot het uiterste toe en vangt daarbij ook alle klappen op. Hij gaat tussen het volk en de vijand instaan, om te strijden en ook te lijden voor zijn volk. Dit is de Ware Liefde vanuit het Soldaten-hart van Christus. Deze Liefde zet z'n hele wezen in om de barrieres tussen God en mensen te vernietigen. Daarbij omhult en beschermt ze hetgene wat ze liefheeft vol vuur en zelf-opoffering. Alleen deze Liefde brangt Eenheid en Verzoening.

Alleen deze Liefde brengt de Warmte en het Volle Geluk van Gods Eeuwige Paradijs.

Deze Liefde is de Liefde van het Kruis.

'Hij is onze Vrede, die de twee een heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, (...) om in Zichzelf, Vrede makende, de twee tot een nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot een lichaam verbonden, weder met God verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft'. (Efez. 2:14-16)

Alleen de dragers van dit kruis zullen overwinnen, als de machten der hel opstaan om de wereld te overspoelen. Alleen de dragers van dit kruis zullen een sterke en stevige brug hebben om de overkant te bereiken, in Gods Zaligheid.

'Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt, kan Mijn discipel niet zijn'. (Luc. 14:27)

Willen we een hartsrelatie met God gaan ontvangen, dan zullen we Zijn Strijdend en Lijdend Hart moeten gaan leren kennen en aannemen. Als uw man of vrouw geen oog heeft voor uw worstelingen en verdriet, is uw relatie dan goed ? Als een kind geheel voorbij gaat aan de strijd en het lijden van z'n vader of moeder, is dat dan een goede relatie ?

Vandaag de dag wil men het Geslachte Lam van God niet meer. In welke gemeente mag het Geslachte Lam nog binnenkomen ?

Men wil een Jezus met spierballen, die aan allen z'n kracht toont. Men wil een strip-tease-Jezus, die zich zomaar voor alles en iedereen uitkleed en de mensen uit hun bol laat gaan. Men wil een standbeeld-Jezus, die men naar voren kan rollen wanneer het nodig is.

Het Geslachte Lam is nergens meer welkom. Men wil Zijn Tranen niet zien. Men wil feestvieren. Men wil blijde gezichten zien.

Het Geslachte Lam laat ons zien, dat Hij strijd en lijdt om onze zonden. Maar men wil een hemel waar een ieder op z'n eigen manier feest kan vieren. Vandaar dat het zo'n rotzooitje in de kerk is, vandaag de dag.

Het Geslachte Lam huilt... en zoekt een hart dat Zijn pijnen en wonden wil omhullen. Hij zoekt naar troostvolle harten vol medelijden. Waar zijn deze harten vandaag nog te vinden ?

Het hulpgeroep van de liefde

'Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben dan ben ik machtig'. (2 Korint. 12:10)

Dankbaarheid en aanvaarding van het Lijden, het Bloedende Hart van God, is de basis van het kruis, de basis van een Hartsrelatie met God ! Alleen als je dankbaar het Bloedende Hart, de momenten van het Lijden, in je hart toelaat er ermee samensmelt, kan God Zich op Z'n gemak voelen en gaat Hij Zich meer aan je geven.

Ondankbaarheid, afwijzing en gemor als je met het kruis wordt geconfronteerd, zorgt ervoor dat Gods Geest als een duif wegvliegt. Als het kruis, in wat voor vorm dan ook, tot je komt, wat doe je dan ? Zie, dat het kruis het smeken van God weerspiegelt !

Zie in het kruis wat op je pad komt de Heer Die in Zijn wanhoop en vertrouwen Zijn pijn aan jou openbaart. Hij deelt het met je. Als je problemen krijgt, besef dan dat het Geslachte Lam aan de deur van jouw hart klopt: 'Ik heb zo'n pijn, zie je. Ik laat het je zien. Wil je alsjeblieft open doen voor Me ? Ik ben zo bang. Ik heb zo’n verdriet.'

Hoor die roepstem van het Lam, Zijn roep om hulp, dat door je moeilijkheden heen weerklinkt. Hij wil je er iets mee duidelijk maken: Zijn pijn.

Elk probleem dat op je pad komt bevat een schreeuw om hulp vanuit de hemel.

Elke nood die je in je leven tegenkomt, weerspiegelt het Geslachte Lam van God dat troost zoekt.

Elk gevoel van verworpenheid, elk gevoel van onverzadiging en onderderdrukking, iedere kwellende gedachte van angst en verdriet, laat het hulpgeroep van God doorschemeren in ons hart, en roept ons op om Hem te troosten en te helpen.

Laat Gods Tranen maar door je heen vloeien. Wees er niet bang voor. Het is Zijn lijden. Het enige wat Hij van je vraagt is of Hij bij je mag uithuilen, of je Zijn hand wil vasthouden, of je Hem wil omhelzen in Zijn Lijden. Hij zegt: 'Mijn ziel is bedroefd, tot stervens toe; blijft hier en waakt over Mij.' (Matt. 26:38)

Dit schept Eenheid ! En Eenheid met God schept Overwinning ! Zo zal alles goedkomen !

God vraagt of wij Hem, dus ook Zijn Lijden, in ons hart willen dragen. Dat schenkt Hem verlichting en troost, bemoediging en genezing.

Zie in elk probleem, elke pijn die je tegenkomt, een Traan van God. Mag Hij bij je uithuilen ? Ben je dankbaar met Zijn tranen ? Ben je dankbaar met die diepe Eenheid tussen God en jou ? Hij wil alles met je delen !

Zodra je die Tranen van verdriet en dankbaarheid aanvaart, zullen deze Tranen veranderen in Tranen van Blijdschap en zullen ze Heerlijkheid brengen: 'Verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring Zijner Heerlijkheid'. (1 Petr. 4:13) Zodra God Z'n Tranen in ons mag uitstorten, veranderen Zijn Tranen in de Late Regen, de Tranen van Zijn Heerlijkheid.

Als u huilt van verdriet en iemand omhelst u, dan worden dit toch ook tranen van vreugde ?!

Er komt een enorme Kracht vrij, als het lijden van de ene in aanraking komt met de liefde van de ander, als we elkaars kruis gaan dragen. Dan is het alsof de stekker in het stopcontact is gekomen, en dan gaat het Licht aan en wordt de duisternis verdreven. Laten we beseffen dat het Lijden verdwijnt, als we elkaars lijden dragen.

Daarom hoeven we niet bang te zijn om het lijden van God en de mensen te dragen, want als we dat doen, dan welt de liefde op en dan is dat juist de oplossing van het lijden !

De kracht van het grootste kruis

'Daar Christus dan naar het vlees geleden heeft, moet ook gij u wapenen met dezelfde gedachte, dat wie naar het vlees geleden heeft, ontrokken is aan de zonde'. (1 Petr. 4:11)

Als ik kijk naar het feit dat de gemeente maar niet uit de zonde en misleiding komt, hoe kan dan ooit ons lijden te groot zijn ? Hoe kan dan ooit ons kruis te breed zijn ? Ik vraag voor mezelf om het grootste lijden en het breedste kruis, om zo snel mogelijk uit de zonde en leugen te komen !

Als wij Vragen om het Grootste Kruis, dan vragen wij im de grootste Eenheid met God, want Hij is Degene Die het Grootste Kruis draagt. Zo hebben we dan ook de Grootste Kracht en daarbij de Grootste Overwinning ! Dan gaan we werkelijk beseffen dan Zijn juk zacht is en Zijn last licht, zoals de Bijbel dat zegt in Matteus 11:28-30. Het Kruis van Christus is waarlijk zoet voor onze zielen !

Als we om het lijden vragen, dan verlichten we Gods Hart en worden werkelijk een met Hem. Satan ziet dan in, dat hij het verloren heeft en zal dan vertrekken. Daar waar we om Gods Tranen vragen, daar waar we die Tranen willen drinken, daar geeft Satan het op.

Vraag om het Lijden van Christus ! Verlicht Zijn Hart ! Draag het Lijden mee met Hem ! Dan begint uw Hartsrelatie met Hem ! Dan begint uw Overwinningsleven !

Het is Zijn Bloedend Hart, overstromend van Tranen.

Het is het geslachte Lam, Die smeekt of Hij mag binnenkomen.

Nu denkt u misschien: 'Ja, maar Jezus hangt toch niet meer aan het kruis ? Hij is toch opgestaan en het is nu toch feest in de hemel ?' Neen ! Telkens als wij zondigen, nagelen we Jezus weer aan het kruis (Hebr. 6:6). Het grootste kruis gaat voor Hem nog komen, nu de zonde bijna tot het climax komt. De Geest van Christus kan wel degelijk bedroefd worden (Efez. 4:30), ja, zelfs worden uitgedooft (1 Tess. 5:19).

Jezus Lijden hier op aarde is maar een uiterlijke manifestatie geweest van het oneindige diepe en zware Lijden wat in de hemel steeds groter wordt. Jezus toonde ons op aarde Gods Heilsplan in een notedop, maar daarmee zijn we er nog niet. Het gehele heilsplan zal nog tot uiting moeten komen in de gemeente, het Lichaam van Christus, en in de gehele wereld. Dan zal het lijden van de Hemel zich voleindigen en de Eeuwige Heerlijkheid alles vervullen.

Uitgave : De Vloedgolf
